

УТРО

Следъ бури — миръ и тишина,
следъ нощъ — безбрѣжна свѣтлина.

Надъ равноширнатия пѣтъ
лжчитѣ вихренъ танць въртятъ;

пѣтъ царственъ царствено поелъ,
високо плува гордъ орелъ.

И азъ, пиянъ отъ свѣтлина,
въ зоритѣ ранни на деня,

повѣрвалъ въ слънцето, вървя
презъ буйнозрѣйнали нивя,

и слушамъ радостно смутенъ,
какъ шепне утрото надъ менъ

съ дѣха на раннитѣ цвѣтя:
ще дойде тя, ще дойде тя.